

Agghegyalja MOZAIK

II. évfolyam, IX. szám

2012. június

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek.

Kedves Olvasóink!

Minden évben, mikor a tavaszt felváltja a nyár és a természet beérleli első gyümölcsseit, nagy élvezettel harapunk beléjük, ismét átéljük az élményt, a rég' várt ízeket. Feltöltődünk és jókedvre derülünk. De nem csak a táj szépül meg körülöttünk, hanem mi, emberek is megújulunk, tevékenyek leszünk, s mire május véget ér, sokan már „szüretelhetik” is munkájuk gyümölcsseit...

Így voltak ezzel a Kulturális Egyesület Népdalkörének és Citera Zenekarának tagjai, akik fennállásuknak 10. évfordulóját ünnepelheték május 19-én a hagyományos Bálon. A Nyugdíjas Egyesület tagjai vígan lógázhatják lábukat a frissen felavatott közpark padjaiban... Sikeres vállalkozás volt, szép eredménye lett, vegyék Önök is birtokba, mint ahogy a megújult járdákat is!

Falunk büszke lehet közösségére. Ezt bizonyítja az ország más részeiből hozzánk költözött emberek véleménye is, akiket Maráz Kristóf kérdezett meg. Új rovattal lépjük meg Önöket, e hónaptól a Mozaiknak vendégei lesznek. Olyan emberek személyében, akik életükkel, tehetségükkel, hobbijukkal példát mutathatnak nekünk. Első vendégünk Borza Ferenc, aki 1954-65 között volt a falu Labdarúgó Csapatának kapusa.

Plusz oldalaink is gyarapodtak: Kovács Kálmán András megajándékoz minket Burkó Péter megható történetével. Bepillantást nyerhetünk Szent Iván havának szokásaiba, hagyományai-ba, többet megtudhatunk községünk nevének eredetéről is.

Mozogjunk sokat, próbáljuk tartani a súlyunkat, vagy fogyjunk le, ha ez előnyös lehet nekünk. Ezt tanácsolja védőnőnk, a falu pedig lehetőséget ad minderre közös programjai alkalmával. Éljenek vele!

Búcsúzik a 8. osztály, akik utoljára vannak együtt iskolánk falai között. Sikeres továbbtanulást és szép diákéveket kívánunk nekik Kosztolányi Dezső szavaival:

„ De azt akarom, tisztán és fehéren,
legyetek vígak és bársonyba-járók,
a kezetekben egy nagy arany-érem,
s hódítsátok meg az egész világot.”

Iváncsicsné Horváth Krisztina és Vargáné Bánfi Tünde

Önkormányzati hírek

Képzeltetlenséget hívom Olvasóinkat. Indulhatunk?

Nézzünk együtt (és örüljünk), mire képes kis falunkban a közösség ereje, milyen új eredményei vannak az összefogásunknak!

Utunkat kezdjük az Idősek Klubjánál, mely mögé bepillantva egy új, immár felavatott park várja a megpihenni vágyókat. A Sopronkövesdi Nyugdíjas Egyesület sikeres pályázata, kitartása, valamint a falu sok-sok lelkes segítője jóvoltából, új zöldfelülettel gazdagodtunk a falu szívében.

A februári sikeres pályázat után magam is nehezen hiszem el, hogy május 19-én parkot avathattunk. Bevallom voltak holtponthoz közeli pillanatok, hiszen egy olyan tavaszon vállalkozott a falu parképítésre, amikor esőt csak a tv filmekben láttunk.

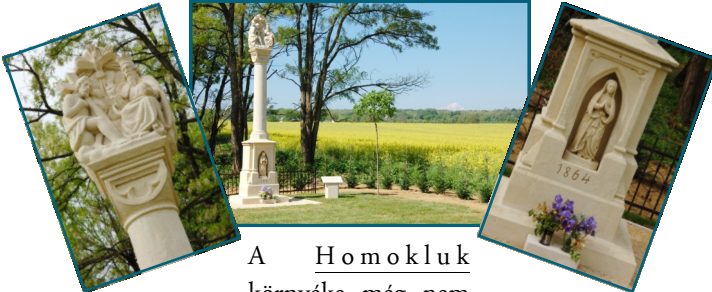
De utolsó pillanatban mégis megjött a várva várt égi áldás... Az új parkban tennivaló ezután is akad. Ha esetleg nem sikerült a kedves Olvasónak egyik közös munkára sem eljutnia, egy elül-

tetett virággal, a nyári melegekben egy elhelyezett kanna vízzel, egy kis gazolással a park újabb barátai közé fogadjuk. Az ötletek sora nem áll meg itt. Még ez évben a park mellé szabadtéri helytörténeti gyűjteményt és kemencét tervezünk. Kérem, látogassák, óvják új büszkeségünket, és töltsdjenek! A parkból kilépve keljünk át a falu jelenleg még egyetlen zebrajára! Nem kevés pénzért, (de úgy érzem, ha egy emberéletet mentünk meg vele, már megérte), napelemes villogót állítottunk a zebrahoz, mely érzékeli az átkelni szándékozó mozgását. Így most már gyerek, felnőtt, gyalogos, kerékpáros, józan, részeg biztonságosabban jut át egyik oldalról a másikra. Ha átértünk, folytathatjuk utunkat akár a bolt irányába, vagy a csárda mellett új térkövezett járdákon. Hol itt az összefogás?

Mind a Coop csoport, mind a Fehér Csárda tulajdonosa, anyagilag is hozzájárult az önkormányzat beruházásához. A járdafelújításokat erőnkhez mérten, folytatni szeretnénk.

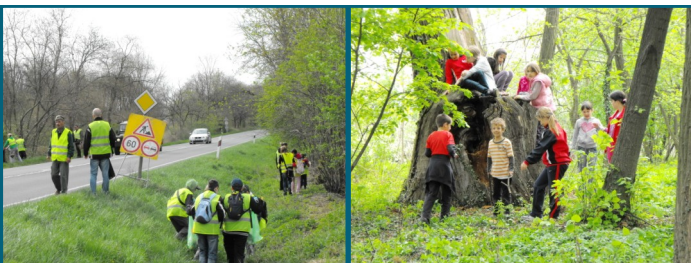

2 Vegyük a Széchenyi körút felé ezután az irányt, ahol a lakók összefogása révén már eddig is sok minden valósult meg! Gondolok a megfestett kerítésekre, a megszüpített kis játszótérre, és a körüti utcabálra, mely idén is megrendezésre kerül augusztus 11-én. Az ő összefogásukkal belekezdünk a körüti játszótér környékének kibővítésére, egy kis árnyékos parkocská létrehozására, a területen már meglévő növényzet felhasználásával.

A Homoklyuk környéke még nem

mutogatni való, de talán az újság kézbe kerülésekor a rekultivációt végző gépek már a területen dolgoznak, hiszen a munkaterület átadása megtörtént. Mellette viszont már megszépült Mentés Györgynek és Folyi Évának köszönhetően a Szentháromság szobor. Környékét legyeptéglázták és parkosították is. Ha a Táncsics utca felé folytatjuk utunkat ott is fejlődést tapasztalhatunk. Megújult térköburkolatot kapott az utca végi lakóházak előtti út az Air-Technik-H Kft. jóvoltából. Innen már csak pár száz méter a Fülésre menő aszfaltút. Ezen és a 84-es főút faluba bevezető mindkét végén az iskolásokkal április 21-én szemetet szedtünk. Egy teherautónyi mennyiséget sikerült összegyűjteni.

A Föld napján ők a Kotecsben fejezték be a munkát, ahol a soproni Fehér Rózsa Vendéglő tulajdonosai várták őket egy tál étellel. (Tudják, ők vették meg Lajos majorban az épületet és lovas panzióban és borozóban gondolkodnak a már most is szép épületben.) Ha már a Kotecsben vagyunk jusson eszünkbe, hogy a 2008-as nagy vihar után az egyházközség kezdeményezésére, a TAEG Zrt. anyagi támogatásával és a helyiek példaértékű összefogásával alakult ki a jelenlegi környezet, melyet immár hivatalosan is parkerdőként tartanak nyilván. További terveink vannak e falubeliek és idegenek által is kedvelt és látogatott területen, melyben az erdőgazdaság is a segítségünkre van. És még a hónapokig eltűntnek gondolt vendégkönyv is megkevert, melyből egy friss bejegyzést idemásolok:

„Kedves Helybeliek!”

Ez a kis elragadó természeti csoda, láthatóan a közösség erejével párosult, s méltó példaképpel szolgálhat Magyarország minden polgára számára. Őrizze meg a falu sajátjaként, ahogy mi erre járó kirándulók is megőrizzük emlékünkből!

2012. máj. 1.

Varga Istvánné, Varga István és Egyházi Dávid unoka.”

Mai sétánk végére értünk. Remélem kellemesen elfáradtak! Kívánom mindnyájunknak, hogy sokszor örülhessünk közösségi összefogásunk újabb eredményeinek! Hiszen közös munkánk gyümölcsei ismertebbé, szerethetőbbé teszik az ideérkezőknek és a letelepedni vágyó jószándékú embereknek, valamint nekünk itt élőknek is kis falunkat!

Most kaptuk a hírt, hogy benyújtott pályázataink szinte kivétel nélkül nyertek. Közülük elsőként a játszótér építésébe fogunk bele, várhatóan augusztus elején a plébánia kertben, amit 25 évre a római katolikus egyházközség biztosít a falunak.

És még adós vagyok valamivel: minden eddigi segítőnek, és minden felajánlónak legyen az a legkisebb dolog is, közösségünk nevében ezúton is köszönetemet fejezem ki.

Fülöp Zoltán
polgármester

A falu jegyzőjének tollából

A Képviselő-testület az elmúlt időszakban az alábbi határozatokat hozta és rendeleteket alkotta:

A **március 13. ülésén** a Képviselő-testület meghosszabbította az év végéig a Rekultív Kft-vel kötött hulladékszállítási szerződést.

A szőlői út tulajdonjogának rendezése érdekében újabb szakaszra vonatkozó megbízást adott a testület Dr. Frech Hajnalka ügyvédnek.

Jogszabályi kötelezettségének eleget téve véleményezte a Képviselő-testület a Soproni Rendőrkapitányság vezetőjének kinevezését.

Ezen az ülésen sor került az elbontott temetőkerítés betonlapjai árának meghatározására és a hirdetményi közzététel kiírására.

Kitűzésre került a Homoklyuk melletti és a Csordahajtó út faanyagának letermelésére az árverés időpontja, mely azóta eredményesen le is zárult.

A következő ülést **április 24-én** tartotta a Képviselő-testület. Ezen az ülésén elfogadta a közbeszerzési szabályzatot és a közbeszerzési tervet. Értékelte a belsőellenőrzési tevékenységet, módosította az Idősek Klubja szakmai programját, a Polgármesteri Hivatal Alapító Okiratát, támogatta a Ditary Dance Sopron (tánc) Egyesületet és az azt igénylők méhnyak-rák elleni védőoltását.

Hozzájárult önkormányzati területet érintő villamos földkábelfektetéséhez.

Rendeletet fogadott el a 2011. évi költségvetés végrehajtásáról, az Önkormányzati vagyonról és a családi napközi térítési díj módosításáról.

Az elfogadott rendeletek és hozott határozatok teljes szövege a www.sopronkovesd.hu honlapon olvasható.

Antal Istvánné

Sopronkövesdi Családi Napközi és Baba-mama klub

3

A gondozónői feladatokat január 16-tól látom el. Vera néninek ezúton szeretnék a bölcsisiek nevében is gratulálni a kisbabához, és sok örömet, boldogságot kívánunk nekik.

A tavasz beköszöntével virágokat festettünk, ragasztottunk, tavaszi mondókákat mondogattunk, énekelünk. Egyre több időt töltöttünk a szabadban. A Nemzeti ünnepünkre zászlók festésével, valamint dalok éneklésével készültünk. Részt vettünk az óvodás csoportok műsorán. Köszönjük

szépen a meghívást. A hónap végén ismét bábelőadást láthattunk. Köszönjük a Bábszínháznak, hogy megörvendeztetek minket.

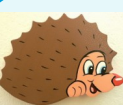
Április hónapban vártuk a nyuszt. Tojásokat festettünk, húsvéti dalokat énekelünk. Nyuszikalandon vettek részt a gyerekek az udvaron. Igazi nyusztokat simogattak, élvezték nagyon. A hónap végén *Anyák napjára* készültünk. Dalokat tanultunk, festet-

tünk. A gyerekek örömmel mutatták meg az elkészített műveket.

Remélem az elkövetkezendő hónapok is ilyen jó hangulatban telnek majd. Végül pedig szeretném megköszönni azon szülők segítségét, akik a záródolgozatom kérdőívét kitöltötték.

Csigó Adrienn

Óvodai élet *Tarkabarka tavaszunk*

Április 3-án a lövői Családsegítő Szolgálat munkatársai *Nyuszikalandó*t szerveztek az udvarunkra. A szép időben lehetőség nyílt tarka nyusztokat simogatni, répát ropogatni, csoki tojást dobálni, és aszfaltra rajzolni.

Április 4-én az *óvoda nyuszija* a foci pályára látogatott, a tojáskeresés után nagyokat hancúroztunk a friss zöld fűben, körjátékoztunk, fogócskázunk.

A Süni csoport április 12-én a *Playmobil kiállítás*-ra indult Sopron-

ba, nagy örömeinkre a Maci csoportból is néhányan csatlakoztak. Nagy élményt jelentett a vonatos utazás, utána izgalmas kaland volt a kisvonatozás a Lőverekbe. A színvonalas legókiállítást a Hotel Fagusba rendezték meg. A gyerekek nagyon

sokat játszhattak, építhették a mesés házakat, állomásokat, várakat. Élményeikről rajzokat készítettek, s jutalmul legó figurákkal lettek gazdagabbak. A programot egy ugrálóvár is színesítette.

Április 13-án tartottuk a *Költészet napját*, nagy várakozással készültünk, verseket, körjátékokat gyakoroltunk egymás örömeire. A kicsik mondókákkal örvendeztetek, a nagyok szép versekkel

leptek meg mindenkit. Az óvó néni gitármuzsikával, verssel, kánonnal is kedveskedtek a gyerkőcöknek. Felszabadultan, vidám hangulatban zajlott a megemlékezés.

Április 21-én az egész óvoda *kirándulni* indult *Sopronba*. Külön busszal érkezünk meg a soproni Játékszigetbe. Az út alatt jókat beszélgettünk, nótáztunk, izgatottan vártuk a megérkezést. A Játéksziget összes mászókját pillanatok alatt birtokba vettük, a legjobban a sárga óriás csúszdát, és a dupla nagy csúszdát kedveltük meg. A labdafüldőben sokat bohóckodtunk-felnőttek és gyerekek egyaránt. Elemozsiánk elfogyasztása után kellemes sétát tettünk a Jereváni tónál,

megfigyeltük a horgászokat, szerencsénkre három kapás is akadt. Fagyizás után vidáman, és jólesően elfáradva ültünk a buszba, ami ha-

zarepített minket e tartalmas nap után.

Május 4-én *Anyák napi ünnepségre* vártuk az Édesanyákat, Nagymamákat. Szeretettel készültünk, szívünket is ünneplőbe öltöztettük. Aranyos, megható és mókás versikékkal, körjátékokkal, tavaszi dalokkal fogadtuk vendégeinket. Kis műsorunk után a gyerekek örömmel adták át a saját maguk által készített ajándékaikat.

Óvó néni

Pár hét, és ismét véget ér egy tanév. A **8. osztály** számára ez az utolsó, amelyet a Sopronkövesdi Általános Iskolában töltöttek. **29 tanulóól búcsúzunk.** Mindannyian **középiskolában** folytatják tanulmányaikat. Sok sikert kívánunk neki!

A 2011-2012. tanévben végzett 8. osztály.
Osztályfőnökük Rasztovics János.

Egyházi Zsófia: „Fecskemese”

Nyári este van. A kis fecskefiókák készülődnek az éjszakai nyugovóra, de valahogy nem jön álom a szemükre. A vircsaft nem hagyta pihenni a fecskeszülőket, ezért fecskemama úgy döntött, mesél nekik egy álomba ringató mesét.

Történetem akkor kezdődik, mikor Európába ismét beköszönt a tavasz, és a fecskék visszaérkeztek Magyarországra. Elégedetten repültek át a Balaton vize felett. Némelyikük vidáman játszadozott a meleg napsugarakkal. Boldogok voltak, hogy újra láthatták hazájukat. Mindenki megérkezett régi otthonához. Az idősebb párok szokás szerint elkezdtek régi fészük felújítását. Sarat dagasztottak, ágat gyűjtöttek.

A verebek, kik eddig a fecskék fészkeiben éltek, kinevették a kis fészekrakókat. Ezért a fiatal fecskepárok úgy döntöttek, szakítanak a hagyományokkal, és ők nem építenek fészkeket látva, hogy a verebek milyen vidáman és gondtalanul élnek.

- Ne építsünk fészket Villás, hiszen a verebek sem építenek soha, mégis mindig boldogok és elégedettek, mindig van hol élniük! – szólt egy fecskelány.

- Szerintem se, majd megélünk mi is valahol! – mondta a párja.

- De ha nem építetek, nem lesz hol kiköltetni a tojásaitokat. Hol élnek majd a fiókáitok? – szólt közbe egy idősebb madár.

- Akkor majd nem lesznek fiókáink! – kiáltották.

Így veszekedtek a fecskék, a verebek meg szokás szerint csak nevették őket. Észre sem vették a nagy kavalkád közepette, hogy egy fiatal füstifecske szárnya beleragadt az istálló bogárfogójába. Kiáltozását csak néhány fiatal csőrös hallotta meg.

- Segítség, segítség!

- Mi a baj? Mi történt?

A szárnyam beleragadt a ragasztóba, nem tudok repülni.

- Várj egy kicsit, mindjárt hozok segítséget!

Mire a segítség megérkezett, szárnyas barátunk a szárnyverdesés következtében még jobban belekeveredett a ragasztóba. Közös erővel sikeresen kiszabadították, de a füstí még nem tudott repülni, mert jobb szárnya végén a tollak összeragadtak. Mire azokat kitisztították csőreikkel a társai, egy egész hétbe is beletelt. Rengeteg fiatal és felnőtt fecske, sőt még az ott lakó gyerekek: Évi és Gergő is segítettek. Tisztogatták tollait, ápolták, rovarokat gyűjtöttek neki. A hét elteltével újra szárnyra kelhetett a bajba jutott madár.

Néhány fecskepár meggondolta magát, mert rájöttek, mégis szeretnének fiókákat, a fiókákhoz meg fészkek kell – ezért hozzáfogtak a fészkeképítéshez. A többség azonban még mindig makacskodott, s az éjjeleket is az esőcsatornában töltötte.

Egy füledt éjszakán aztán cseperegni kezdett az eső. Először csak kis cseppekben, majd egyre jobban szakadt. A fecskék szárnyacskájuk alá dugták fejüket, hogy nem lássák a felettük cikázó villámokat. A szél is feltámadt, és a faágak dühösen csapkodták a házak falát. A tetőkről lezúduló víz színültig töltötte a csatornákat. Az ázott verebek nem tudtak segíteni a repülni nem tudó fiókáiknak, így azok elpusztultak. A többek kétségbeesetten kerestek menedéket a vihar elől. A rémült fecskék ezt látva nagyon elszomorodtak, s a fészkekben lakó társaiknál kerestek menedéket, akik szívesen befogadták őket. A jó meleg, biztonságos fészkekben összebújva elaludtak. Másnap reggel felébredve látták, hogy a vihar mekkora pusztítást végzett a verébcsaládokban, s rájöttek, hogy milyen nagy kincs az, hogy ők tudnak igazi fészket építeni.

- Szerintem hagyjuk ezt a verébéletet, maradjuk fecskék mit régen! – szólt egy bátor füstifecske.

- Szerintük is! –vágta rá az egész csapat egyszerre.

Rögtön hozzá is fogtak a fészük építéséhez, hogy fiókáikat felnevelhessék. Békében volt az egész csapat. Újra találkoztunk a villanydrótokon, és a téma nem a verébélet, hanem a fiókáink voltak. Megértettük, hogyha nem nevelünk utódokat, ki hal a fecskememzetség. És nem lesz nyár sem! Mert ne feledjétek, a nyarat mi, fecskék hozzuk! Azért meséltem el ezt nektek, hogy okuljatok belőle.

Mama, ha nagyok leszünk, mi is szeretnénk ilyen nagy és erős fészket építeni, mint ti!

- Ennek nincs akadály! Holnap segíthettek a fészkek felújításában.

De most aztán aludni, mert nem tudtok korán felkelni, pedig friss sarat csak a reggeli harmatkor lehet gyűjteni. Jó éjszakát!

A kis fecskefiókák mély álomba merültek, s talán soha nem érezték a fészüket ilyen puhának és melegnek, mint ezen az éjszakán.

(2010.)

Elkészült a Mol és az Ökotárs Alapítvány pályázata segítségével épült új parkunk a falu szívében, a Nyugdíjas Klub mögötti, 1800 nm-es területen.

Két hónap alatt nem csak kitisztítottuk, megműveltük a kertet, de több száz cserjét, fát, virágot, gyógy-és fűszernövényt ültettünk, gondoztunk. Felállításra került 8 kerti pad és 2 szemégyűjtő is. Utakat építettünk ki, hatalmas kövekkel színesítettük a zöld felületet. A kerítést kijavítottuk, bevakoltuk, fűvet telepítettünk.

Az Egyesületünk által szervezett munkákhoz sokan csatlakoztak, pl. az iskola tanárai, diákjai, a Horgászegyesület tagjai és a nehezebb feladatoknál néhány fiatalember is. Fő támogatónk, a Polgármesteri Hivatal nem csak erkölcsileg és fizikai munkával segített, de biztosította az előfinanszírozás miatt szükséges pénz hiányzó részét is.

A **Parkavatás**ra május 19-én de. 11 órakor került sor. A közel 100 fő jelenlétében **Fülöp Zoltán** polgármester köszöntőjében méltatta a szervezők és minden aktivista munkáját, örömet fejezte ki, hogy egy kisebb közösség lelkesedése így tudta aktivizálni a lakókat, és ez a szép, mindannyiunk számára élvezhető park elkészült.

Mentes György, az Egyesület elnöke szintén megköszönte a lelkes munkát, amit az iskolások tanúsítottak a faültetés során. Az ünnepen, mint elnökhelyettes magam is szóltam néhány szót és kértem a lakosságot a további együttműködésre. Feladataink még nem értek véget, szeretnénk a közeljövőben felépíttetni egy közkemencét és helyi kiállításra egy nyitott színt, melyben régi mezőgazdasági eszközök bemutatását tervezzük. Ezekhez az anyag részben már rendelkezésre áll.

A program záró részében **Gergely atya** megszentelte a parkot és a közös imát követően az Egyesület vadpörkölttel és saját készítésű süteményekkel, egy-egy pohár itallal vendégelte meg a jelenlévőket.

Parkunk napközben mindenki számára látogatható. Építsük és szépsítsük továbbra is EGYÜTT, vigyázzunk rá és legyünk büszkék, hogy megvalósítottuk

Biczó Szabolcsné

**Parkunk névadásában Önökre is számítottunk!
Javasataikat leadhatják Fülöp Zoltán polgármesternél,
vagy az Egyesület tagjainál.**

A Kövirózsa Kulturális Egyesület rovata

**„Megmondom titkát, édesem a dalnak:
Önmagát hallgatja, aki dalra hallgat.
Mindenik embernek a lelkében dal van,
És a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnak.”**

/Babits Mihály/

Ünnepi esemény zajlott falunkban, az immár XII. alkalommal megrendezett **Kövirózsa Bál**, mégpedig dupla ünnep, ugyanis fennállásának 10. évfordulóját ünnepelte a népdalkör és a citera-zenekar is.

Mi már az iskolapadban énekórák alkalmával, aztán az úgynevezett „karéneken” is együtt énekeltünk, s az éneklési kedvünk azóta sem hagyott alább, csakúgy, mint a népdalkör többi tagjának, akik különböző helyekről hozták magukkal dal-szeretetüket. Több évtized ez már, amit alig szakított meg egy-egy rövid szünet.

Szerencsésnek mondhatjuk magunkat abból a szempontból is, hogy énekkaros múltunk, illetve népdalos jelenünk során több kiváló vezetővel megismerkedhettünk, sokat tanultunk tőlük, büszkék vagyunk rájuk – **Nagy Alpár, Kiss Vidor, Kurucz Attila, Horváth Krisztina**.

Elmondhatjuk, hogy most már nemcsak magunknak, hanem komoly megmérettetések, fellépések, különböző meghívásoknak eleget téve énekelhetünk sokak örömeire.

Kövirózsa Bál, 2012.

2002. októberében kezdődtek népdalköri próbáink **Kurucz Attila** vezetésével, azt követően - immár öt éve - **Horváth Krisztina** képezi hangunkat magasfokon, igényesen fejleszti zenei tudásunkat. Sok-sok élmény, sok szép eredmény van már tarsolyunkban. Gyakran hívunk szerepelni minket

nemcsak a környező településekre, hanem az ország különböző részeire, néha külföldre. Mindenütt szeretettel várnak bennünket, s a vendégszerető, dalkedvelő közönség előtt nekünk is örömet jelent, hogy örömet szerezhettünk.

Sajnos dalos kis csapatunk egyre fogyatkozik, több kedves tagtársunkra már csak emlékezhetünk, de természetesen ők örökre szívünkben maradnak.

Szívesen jövünk össze hetente egyszer a próbák alkalmával. **Krisztina** lendületével, kedves derűjével mindig mosolyt csal arcunkra, s valamennyien úgy érezzük: jó itt a közösségben együtt lenni, együtt énekelni.

Szeretnénk gyarapítani létszámunkat, minden dalolni szerető és vágyó hölgyet, urat, időset és fiatalat szeretettel hívunk és várunk!

Farkas Mihályné

Farkasné Kovács Éva

Egyházi élet - Mégis boldogan

A két Budapesten tanuló leány március 18-a délután érkezett vissza a nagyvárosba: Lábunkon megannyi vízhólyag, erőtllenül cipeljük a hátizsákot, a cókmojkainkat és az emlékeinket. Leszállva a vonatról inkább éreztem hiányt és némi szomorúságot, mint megkönnyebbülést. Pedig eleinte éppen erre vártunk, a hosszú út utáni megkönnyebbülésre. S akkor, amikor már ott voltunk, amikor Pest Keletijében botorkáltunk, máris hiányoztak. Hiányzott a vándorbot, ami támaszt nyújtott, a kereszt, ami mutatta az utat, s az emberek, akik végigkísértek minket rajta. S egyszerre oly félelmetesnek tűnt visszacsöppenni ebbe a rohanó világba. Rossz volt rádöbben, hogy amíg mi a kilométereket taposva találtunk rá az Úr megannyi ajándékára, a táj szépségére, a barátság erejére, s a szenvedés értelmére, addig a világ nem lassult le, hanem mindent hajszolva próbálja utolérni önmagát.

Ezeket a sorokat olvasva sokakban fölmerülhet azonban a kérdés, vajon hogyan jutott el ez a két Budapesten tanuló leány, ennek a kis falunak a zarándoklatára, s honnan vették az erőt végigjárni ezt az utat?!

A fák sebesen futnak az ablak előtt, szinte fel sem eszmélek, máris le kell szállni a soproni vonatról. Az állomáson egy pár közeleg felénk széles mosollyal és egy férfi vadul kattogtatja az automata gépet a sínek mellett. Kissé megzavarodom... Kiderül, hogy ez Karcsi, a „túratervező” és amatőr fotós, a pár pedig a polgármester és neje. Már nem is érzem olyan nehéznek a táskám és nagy léptekkel indulunk a plébánia felé, ahol a zarándoklat előtti éjszakát töltjük. A száz méteres szakaszon élénk tárul eme kis falucskának az élete. Egyik ámulatból esünk a másikba. Tulajdonképpen nem is tudom megfogalmazni, hogy mire számítottam, de erre a meleg fogadtatásra biztosan nem. Miután aztán egyedül maradunk, bevetjük magunkat a múzeumi tárgyakkal zsúfolt szobába, majd a könyvtárszobába visz felfedező utunk következő állomása (ahonnan az „értékesebb könyveket már elvitte a püspökség”, mégis találunk 1864! kiadású könyvet és különféle egyházi kiadású könyveket is németül, szlovákul, csehül). Alig tudunk betelni vele, de sajnos már besötétedett és nekünk másnap a tyúkokkal kell kelnünk, hogy életünk egyik nagy kalandjára indulhassunk. Egy katolikus zarándoklaton veszünk részt, ahol a cél, az, hogy 90 km legyaloglása után megérkezzünk a győri székesegyházba.

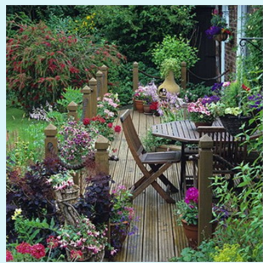
Visszagondolva a pakolásra, az indulásra, a zarándoktársakkal való megismerkedésre csupa jó érzés kerít most hatalmába. Bár március elején még azt sem tudtuk hol van ez a kis falu, a zarándoklaton tett először még tétova, mondhatni félénk lépések csakhamar biztos talpakat kaptak, s a beszélgetések is egyre bizalmasabbak lettek. Fene gondolta volna, hogy ennyi jó ember rejtőzik itt a határ nyugati szegletében, akik énekükkel, imájukkal, beszélgetéseikkel, s olykor csak közelségükkel is oly sok erőt nyújtottak az út során. Az első nap, ezekkel az érzésekkel telt el, s a lábunk alig érezte a kilométereket. De jött a másnap...

Reggel, olyan fél 5 tájéknál birizgálta meg a fülemet a felnőttek látszó gyermekek zsvaja, mely nem csak föl, de egyben ráébresztett arra, hogy mily csodás érzés is ilyen hajnali órában ilyen angyali hangzavarra ébredni. Miután aztán mindenki ráncba szedte magát, a reggeli vidáman zengő ima után újra útnak indultunk. Az előző napi 30 km után, ezen a nem túl hideg reggelen még 40 km volt előttünk. Magam sem gondoltam volna akkor még, hogy ez a második nap a sok öröm és kacaj mellett, megannyi fájdalmat is tartogat. Csakhamar utolért a pillanat, amikor tudtam, már nem elég az emberi akarat. Kevés volt a kitartás, hitre volt szükség ahhoz, hogy az ember akár fájdalmaival küszködve is lábra álljon, és újra elinduljon. S mi mentünk, mentünk akkor is, ha szenvedtünk a fájdalomtól, akkor is, ha nem láttuk az út végét... Mert mindenkint húzott valami előre... Csak így érthettünk be végül Győrbe, vasárnap délelőtt. Fájó lábakkal, botokra támaszkodva, mégis boldogan.

Boldogan. Az ember nap, mint nap elgondolkodik ezen, mi is az a boldogság, s vajon hogyan érheti azt el. Nekünk, a két Budapesten tanuló leánynak, a közel 90 kilométer gyalogos megtétele egy csodás falu lakóival nyújtotta a boldogságot. S majd a megérkezés pillanata: A szemek könnybe lábadva, az arcok mosolyognak, a lélek örül. Ez volt a a sopronkövesdi zarándoklat 2012-ben.

Borbás Orsólya,
Nádasdi Edina

Kövesdi Kertész

Mire ez a számunk megjelenik, már bizonyára minden virágkedvelő elégedetten nyugtázta, hogy vége a hosszú várakozásnak. Végre kivehetjük növényeinket a szabadba, dekorálhatjuk teraszunkat, erkélyünket az egyhangú télies szürkeséget felváltja a színek kavalkádja. Sok portát díszít már árvácska, petúnia, körömvirág és primula, előkerültek a leánderek is.

Az agyvári virágok választéka óriási. Napos helyekre próbáljunk papucsvirágot, kertivaniliát, bársonyvirágot, körömvirágot telepíteni. Félárnyékos helyeken szépen megél a törpe nebánsvirág és a fukszia. Az illatos növények kedvelői bizonyára értékelik a rózsát, levendulát, zsályát és a majoránnát, az illatos levelű muskátlit és a rozsmaringot.

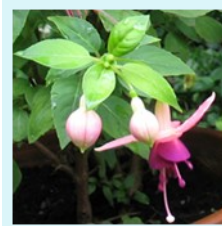
A **fukszia** az a növény, amit ebben a számban megpróbálok részletesen ismertetni. A választás legfőbb oka, hogy kivételesen gazdag virágzását tavasztól egészen őszig élvezhetjük, így méltó helye van a legszebb balkon növények között.

A fuksziák nem tartoznak az igénytelen növények közé, de a jól kiválasztott ültetési hely és gondos ápolás esetén biztosan számíthatunk tavasztól őszig tartó pompájukra. A tűző napot nem kedveli, inkább a félárnyékos elhelyezés az ideális számára. Legjobb egy keleti fekvésű erkély vagy terasz ahová reggel süt a nap.

A jó virágföld fontos a fuksziák számára. Mivel elég vízigényes növények, ezért az ültetéshez használt föld legyen jó víztartó képességű, humuszban gazdag, ugyanakkor jó vízáteresztő is.

Ápolás: a nyár folyamán gondoskodjunk a vizellátás folyamatosságáról, ne hagyjuk kiszáradni a földjét. Ellenkező esetben a virágzás hetekig szünetelhet. Nagy mennyiségű vízzel öntsük fel, hogy a földlabda jól átnedvesedjen, a fölösleges vizet pedig mindig öntsük ki a cserépalátéból. Az elnyílt virágokat mindig távolítsuk el, hiszen ezzel újabb virágzásra ösztönözzük a növényt.

Metszés: az ideális időpont a kora tavasz, még a hajtások megjelenése előtt. Vágjunk le minden beteg és sérült ágat. A hajtások visszacsípése elősegíti a bokrosodást. A növényt május második fele előtt nem tanácsos a szabadba vinni.

Teletetés: a télálló fajták kivételével a fuksziák nem fagyűrők. Ezért az első fagyok előtt fagymentes helyre kell vinni. Erre ideális hely az 5-10 fokos hőmérsékletű, viszonylag párás üvegház, pince, lépcsőház lehetőség szerint. Mivel a tél ennél a növénynél is a pihenés időszaka, kevesebb öntözést igényel és tanácsos visszavágni. Fontos gyakran ellenőrizni az állapotát. Beteg részeit, elszáradt leveleit el kell távolítani és kidobni, mert a nedves részek rothadáshoz penészesedéshez vezetnek. A teletetés ideje alatt a kopár növény látványa nem a legszebb, de a jó idő beköszöntével a száraznak látszó növény újra kihajt.

Remélem sikerült hasznos információkkal szolgálnom, sok sikert és örömet kívánok minden lelkes kertészkedőnek!

Kissné Fekete Andrea

A MOZAIK VENDÉGE: Borza Ferenc *Egy kapus visszaemlékezései*

...Még kisgyermek voltam, mikor 1948-ban láttam játszani Radics Istvánt, Frühwirth Ottót, Mihócza Gyulát és az itt szolgáló katonákat, attól fogva a foci lelkes híve lettem. Akkoriban még a Lajos-major adott helyet ennek a sportnak, s mikor '54-ben tagja lettem a csapatnak, már a mostani helyén volt a pálya. Első hivatalos meccsemet 1955-ben éltem át kapusként, 15 éves voltam. Emlékeim szerint a kapukon még nem voltak hálók. A helyszínekre mindenki egyénileg jutott el, ki biciklivel, ki lovaskocsival, autók ekkor még nem álltak rendelkezésre. Szép idők voltak, szeretetből játszottunk és semmilyen szolgáltatást, juttatást nem kaptunk és nem is vártunk el. A játékosársak Pete-Pikó József, Pete Gyula (Cuki), Mihócza Imre, Pete Ernő, Prekker István, Pete Polgár József, Garab Lajos, Garab Imre és Szigetvári Sándor tanár úr voltak. Az akkori sportelnököt Kovács Józsefnek hívták.

Később, 1958-ban utazásainkhoz a TSZ teherautót biztosított, így már kényelmesebben és gyorsabban jutottunk egy-egy helyszínre sofőrünk, Lajcsi jóvoltából. A futball sok érdeklődőt vonzott, kicsiktől az aggogig, még Derdák esperes is kijárt, persze csak litánia után. Tehette, mert a kezdés mindig a papi szolgálat után volt. Emlékezetes meccset játszottunk

a környékbeli falvakkal: Sopronhorpács, Lövő, Sopronkőhida vendégei voltunk és az Egyetem ellen, a lícista pályán is volt alkalmunk játszani, sportelnök – Csigó János irányítása alatt.

A '60-as években a csapat tagjai (a teljesség igénye nélkül): Kovács István, Horváth (Boledár) József, Maráz László (Bandi), Janzsó Imre, Horváth Ernő (Bütyök), Csigó Sándor, Párizs József, Kovács Miklós és Somogyi Ferenc. Edző: Nagyfi Vilmos.

1962-ben megalakult a Járasi Válogatott, melynek három évig kapusa voltam. Rajtam kívül még Maráz László játszott ebben a csapatban. Mikor megkezdődtek Sopronkövesden az utcai bajnokságok, 67 éves voltam és ezeken is kapusként szerepeltem, szintén három évig. Mindig mellénk szegődött a szerencsés nyert az utcánk csapata. Az évek során egy bordatörést szenvedtem el, de az állandó érdeklődés játéunk iránt feledtette velünk a kellemetlenségeket, mindig volt az edzéseinken 20-30 ember.

Visszatekintve nagyon szép és emlékezetes évek voltak, szeretettel gondolok azokra, akikkel megoszthattam ezeket az élményeket...

A mai csapatnak csak ennyit üzennék:

Hajrá Kövesd!

Maráz Kristófróvata

Kövesd válaszol

Mik az első benyomásai Sopronkövesddel kapcsolatban?

Marác Péter

Kolontárról jöttem, még házat nem vettünk, ezért jelenleg csak én lakom itt, de hosszútávra tervezünk Sopronkövesddel. A falu szép helyen van, az emberek közvetlenek. A polgármester nagyon segítőkész. A faluban mindenki nyílt és befogadó volt. Jó a település infrastruktúrája, hiszen közút, vasút, és megújuló energiaforrások is megtalálhatóak a közvetlen környezetben. A kápolnából gyönyörű a kilátás. A falu igazi értékeit képvisel.

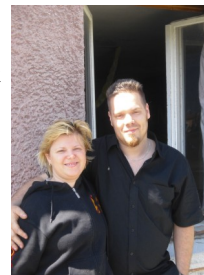
Kovácsné Czelleng Brigitta

Egy hónapja költöttünk ide a családdal Pápáról. Meglepetésként ért minket, hogy mindenki barátságosan fogadott bennünket. Már az első nap nagyon segítőkészek voltak a boltban, valamint az iskolában a nevelők és a fiatal diákok is. A kis fiamat is hamar befogadták a társai az osztályban. Nagyon szeretünk itt lenni, a barátnőmet és a szüleimet is próbálom Sopronkövesdre csábítani.

Csetényi házaspár

Budapestről költözünk Sopronkövesdre. Elvárásolt minket a nyugodt, csendes környezet. A falu kertvárosias, fejlődő, gyönyörűek a kiránduló útvonalak is. Mindenfajta szolgáltatás megtalálható, amelyre az embernek csak szüksége lehet. Fontos számunkra a közbiztonság, ezért is választottuk ezt a falut. Az Építők Boltjában és a Polgármesteri Hivatalban is nagy szeretettel és kedvesen fogadtak minket.

Walter József és családja

Decemberben költöttünk ide Nyékládházáról. Az első barátságot a ház eladójával kötöttük, most is tartjuk a kapcsolatot vele. A faluban nagyon kedvesen fogadtak minket. A Holdfénytúrát már a helybéliekkel jártuk végig. Karácsonykor nagy öröm volt, hogy a falu polgármestere egy fenyőfát ajándékozott nekünk. Az egyik fiú tagja lett a kövesdi labdarúgócsapatnak, a másik fiú pedig a Kövirózsa tánckarában táncol. Éva a népdalkörben énekel. Az iskola nagyon jó és családcentrikus. Az ismerőseinket is biztatjuk, hogy költözzenek ide.

Táncos Zoltán és családja

Budapestről jövünk. Nagyon tetszik ez a falusi környezet, az emberek mind nagyon kedvesek, és mindenki köszön. A falu nyugodt, csendes, virágos. Egyáltalán nem hiányzik a fővárosi rohanó életmód. A kislányom a bölcsődébe jár, ott is mindenki nagyon segítőkész, nagyon meg vagyunk elégedve. Meglepetésként ért minket, hogy az emberek mennyire odafigyelnek egymásra. A várossal ellentétben, itt a levegő is tiszta, ezért a kislányom nagyon szeret a kertben játszani.

Felhívások

Az utóbbi időben számos, a faluban üresen álló háznak sikerült gazdát találni. Továbbá nagyon sokan megkeresik az önkormányzatot albérlési lehetőségek miatt is. Amennyiben segíteni tudunk, jelezze az önkormányzatnál!

Az Agg-hegyi szőlők és pincék napjára a meglévő jelentkezők mellé továbbiakat várunk! Érdeklődni Fülöp Zoltán polgármesternél lehet.

A szeptember 15-16-án megrendezésre kerül Kulturális Örökség Napjai programsorozatunkra felajánlásokat, támogatásokat, sátorhely- és szálláskínálatokat is szívesen fogadunk. Érdeklődni Fülöp Zoltán polgármesternél lehet.

Maráz Kristóf rovata

Főszerkesztő: Iváncsicsné Horváth Krisztina, Vargáné Bánfi Tünde (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Antal Istvánné, Biczó Szabolcsné, Borbás Orsolya, Csigó Adrienn, Dani Krisztina, Egyházi Mónika, Farkas Károly, Farkas Mihályné, Farkasné Kovács Éva, Fülöp Zoltán, Horváth-Pálla Barbara, Kelemen Dávid, Kissné Fekete Andrea, Maráz Kristóf, Nádasdi Erika, Szőke Katalin és az iskola diákjai, Takács Tivadarné

Terjesztik: a Sopronkövesdi Általános Iskola diákjai és a „Menő-kör” (Nordic Walking csapat)

Kiadja: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 Fax: 06 99/536-001 , e-mail: polghiv@sopronkovesd.t-online.hu

„Sopronkövesd megér egy próbát.”

